

คำกริยาในภาษาจ้วงอู่หมิง: การศึกษาจากมุ่มมอง
ของส่วนต่อประสานระหว่างวากยสัมพันธ์และ
อรรถศาสตร์

Verbs in Wuming Zhuang: A Syntax-Semantics
Interface Approach*

นฤดล จันทร์จารุ**

บทคัดย่อ

การศึกษานี้นำเสนอการวิเคราะห์กริยาในภาษาจ้วงอู่หมิงเชิงพรรนนา
จากมุ่มมองของส่วนต่อประสานระหว่างวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ การศึกษานี้
มุ่งตอบประเด็นปัญหาสำคัญสามประการ คือ การระบุชี้ การจัดประเภท และ
ความสามารถในการเปลี่ยนสลับและปรากฏเป็นรูปของหน่วยร่วมแสดงของกริยา
จากผลการวิจัยพบว่ากริยาในภาษาจ้วงอู่หมิงเป็นกลุ่มประเภทที่จัดเรียงโดย
หลักการโครงสร้างต้นแบบและความคล้ายคลึงแบบครอบครัว และมีลักษณะเหลี่ยม

* I gratefully acknowledge the financial support from the Centre of Excellence Programme on Language, Linguistics, and Literature (Chulalongkorn University Centenary Academic Development Project), Faculty of Arts, Chulalongkorn University, for sponsoring my field trip to Nanning, Guangxi, PRC. I would like to express my sincere gratitude to Professor Emeritus Pranee Kullavanijaya, the head of the Wuming Zhuang Reference Grammar Research team, for giving me a unique opportunity to be part of this project. I would also like to extend my appreciation to Associate Professor Kingkarn Thepkanjana, Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University for her helpful comments and suggestions. Further thanks go to the Guangxi University for Nationalities and to my Zhuang language assistants in Guangxi.

** University of Cambridge

ช้อนกัน ลักษณะสำคัญบางประการของกริยาดันแบบในภาษาจังอุ่่มิ่งคือ มีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างลำดับเหตุการณ์ทางเวลาและสาเหตุ และมีการระบุกล/การณ์ลักษณะ/ทัศนภาวะ นอกจากนี้ ยังพบว่าสามารถแบ่งคำกริยาในภาษาจังอุ่่มิ่งออกเป็น 23 ประเภทย่อยได้ โดยดูจากการลักษณะของกริยา ข้อดันพบอีกประการหนึ่ง คือ สามารถระบุได้ว่ากริยาบอกรากการก่อเหตุคือสกริมกริยาที่มีการร่วมเหตุการณ์แบบผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำ ในขณะที่กริยานอกการเปลี่ยนสภาพคืออกริมกริยาที่มีการร่วมเหตุการณ์แบบผู้ถูกกระทำ ดังนั้น กริยาที่เปลี่ยนลับไปก็คือรูปกริยาที่สามารถใช้ได้ทั้งสำหรับบอกรากการก่อเหตุและสำหรับบอกรากการเปลี่ยนสภาพ นอกจากนี้ แล้ว การศึกษานี้ยังเสนอว่า การปรากฏเป็นรูปของหน่วยร่วมแสดงของกริยาในภาษาจังอุ่่มิ่งเป็นไปตามลำดับชั้น โดยความสัมพันธ์ทางวากยสัมพันธ์ที่มีลำดับชั้นต่ำกว่า จะต้องเข้ารหัสบทบาททางอรรถศาสตร์ที่สูงเท่ากันหรือต่ำกว่าบทบาททางอรรถศาสตร์ ที่ถูกเข้ารหัสโดยความสัมพันธ์ทางวากยสัมพันธ์ที่มีลำดับชั้นสูงกว่าเท่านั้น

คำสำคัญ: คำกริยา, ภาษาจังอุ่่มิ่ง, วากยสัมพันธ์, อรรถศาสตร์, ส่วนต่อประสานระหว่างวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์

Verbs in Wuming Zhuang: A Syntax-Semantics Interface Approach

Author : Naruadol Chancharu

Abstract :

This present study offers a descriptive analysis of verbs in Wuming Zhuang (WZ), conducted by adopting a syntax-semantics interface approach. It addresses three important issues: identification of WZ verbs, their subclassification, and their lability and argument realisation. First, it is argued that WZ verbs are a category organised by the principles of prototype structure and family resemblance and marked by fuzziness. Some important characteristics of prototypical verbs in WZ are that they concern relations between temporal and causal sequences and exhibit tense/aspect/modality marking. Second, 23 subclasses of WZ verbs can be distinguished by their transitivity, the semantic roles taken by their arguments, and their lexical aspect. Third, a causative verb is identified as a transitive verb with agentive/patientive participation, while an inchoative verb is an intransitive verb with patientive participation. A labile verb then is a verb form that can be used both causatively and inchoatively. Moreover, it is proposed that the argument realisation of WZ verbs observes a hierarchy in which a syntactic relation hierarchically lower must encode a semantic role as high as or lower than the semantic role encoded by a hierarchically higher syntactic relation.

Keywords: verbs, syntax, semantics, syntax-semantics interface